

K R E D O

16

№36 (1016) 08 oktyabr 2020-ci il

28 il, üç ay, səkkiz gün bundaq qabaq

TARİXDƏN BİR YARPAQ

“Şəhidlik zirvəsindən keçənləri bir-birindən ayırmaq, fərqləndirmək özü də bir günahdır. Amma nə edəsən ki, bir-birini izləyən təsadüflərin zəncirvari halqasında payına düşən saatları, dəqiqələri və bu zamanın olaylarını yenidən yada salmamaq mümkün deyil. Aylardan bəri cəbrayillilərin vahimə ilə göz zillədiyi Şayaq zirvəsi ölüm kabusuna dönüb günahsız adamları hədələyir. Bir qrup polis işçisi və fədakarlıqlarına görə hər cür ehtirama layiq olan ağsaqqal döyüşçülər İldırım İsmayılov və Cəlil Fətəliyevin rəhbərliyi ilə könüllü döyüşçülər iyul ayının 1-də müəyyən olunmuş vaxtda zirvəyə üz tutdular. Döyüşçülər iki dəstəyə bölündülər.

Nisbətən polis işçilərindən ibarət olan qrup Zamzur tərəfdən qalxmalı oldu. Qrupun rəhbəri İbrahim Hüseynov həmin dəstənin üç bölməyə ayrılmasını təklif etdi. Birinci bölməyə rəhbərlik polis zabiti Hüseyn Hüseynova həvalə olundu. O, öz dəstəsini götürüb dağa birinci qalxmalı idi. “Kim getmək istəyir” sualından sonra yaranmış kiçik sükutu iri gövdəli, pələng biləkli bir oğlan pozdu: “Mən!” Kimsəyə hiss etdirmədən onunla bağlı ilk qeydləri dəftərçəyə yazırıq: “Şikar Davud oğlu Aslanov. Süleymanlı kəndindəndir. İctimai asayiş keşikçiləri sıralarına son illərdə gəlib”.

İkinci dəstəyə də İbrahim Hüseynov özü qalxdı. Biz üçüncü dəstədəydik. Döyüşçülərin öz mövqelərini tutması, döyüş yerində mərdanəlik və cəsurulluqları adamı heyran qoyurdu. Əliyar Həziyev və Ramil haqda ayrıca danışmağa dəyər. Biz gördük və inandıq ki, insan ömrü nəinki bir ayda, bir ildə, habelə bir gündə, bir saatda min illik yol gedər. Biz həmin günün döyüş təəssüratlarını yazmağı ayrı bir vaxta saxlayırıdık. Amma bu bir neçə kəlməni Vətən oğlu igid Şikarın xatirəsinə həsr etdik. O, düşmən səngərinə lap yaxınlaşmışdı. Azərbaycan nağıllarında müdriklər yol axtaran oğullara məsləhət verəndə deyirlər: “...gedib elə bir yerə çatacaqsan ki, görəcəksən dünya od tutub yanır. Bax, onda qorxma, gözünü yum, özünü vur oda”. Həmin gün Şikar özünü oda vurdu. Azacıq bir qığılcımdan atəş istəyən ürəyini alışıdırmaq üçün. Düşmən ön cərgədəki oğulları sərrast vuran güllə ilə sıradan çıxarmağa çalışırdı. Bəli, namərd gülləsi Şikarın düz alınına tuşlanmışdı. Yaralı döyüşçünü keçilməz dağ yollarından dostları ilə birgə çətinliklə endirdik. Yoldaca onun döyüş dostları təəssüflə bir-birinə deyirdi: “Oxumaq istəyirdi, ali təhsilli professional polis işçisi olmaq istəyirdi. Arzusu gözündə qaldı”. Amma elə bilirik ki, o, öz arzusuna gedən yolu - min illik yolu birçə gündə, həmin birçə saatda keçdi. Həmin gün düşmən də çoxlu tələfata uğradıldı. Gəlişi gözəl olmasın, onlara Şikarın həyatı bahasına deyildi ki, bilin, axırınız çatıb.

Həmin gün polis zabiti İbrahim Hüseynov da yaralandı. Hazırda qospitalda müalicə olunur. Bizim bu qeydlərimiz çap olunub oxuculara çatanacan daha nə hadisələr baş verəcək, nələr olacaq, bunu deyə bilmərik. Bəlkə, elə olacaq ki, həmin vaxtanan zamanın sürətlə dövr eləyən çarxı bizi bu gündən uzaqlaşdıracaq. Bunun heç nəyə, heç kimə dəxli yoxdur. Bu dağların sinəsində qanı axan oğulların adlarını kimsənin yaddan çıxarmağa haqqı çatmaz”.

*Əli Rza XƏLƏFLİ,
("Xudafərin" qəzeti 11 iyul, 1992)
"Karvan körpüdən keçir" kitabından
Bakı-1997. səh.92-93).*

REDAKSIYA

HEYƏTİ

**Əli Rza Xələfli -
baş redaktor**

(www.eli-rza-
xelefli.net)

Asif Rüstəmli

Ağarəhim Rəhimov

Baba Babayev

Bədirxan Başkeçidli

Cahid İsmayıloğlu

Elçin Kamal

Elçin Tanrıdağ

(İsgəndərzadə)

Firuz Mustafa

Hafiz Rüstəm

Hüseynbala Mirələmov

İsa Həbibbəyli

Gülşən Əliyeva - Kəngərli

Gülxani Pənah

Qəzənfər Kazımov

Qəzənfər Paşayev

Qurban Rəvramov